

Abstrakt

Práce představuje teoretické přístupy k problematice národnostních menšin a usiluje o zařazení dvou konkrétních případů – Slovenska a Maďarska – do této teoretické škály. Současně jsou charakterizovány slovenské a maďarské menšiny. Teritoriální vymezení práce je zřejmé, časově je práce ostře vymezena rokem 2010 a neostře na spodní hranici, těžištěm je období prvního desetiletí nového tisíciletí. Teoretická část je rozčleněna na část týkající se národnostních menšin (pojednává o různém třídění, názvosloví a charakteristikách) a část o možných přístupech státu ke svým menšinám (nabídnuty jsou všechny myslitelné přístupy od nejméně příznivého po nejpřívětivější). Praktická část je taktéž členěna na dvě hlavní kapitoly a sice podle zkoumaných států – Slovenska a Maďarska. Obě tyto kapitoly pojednávají o menšinách v dané zemi, jejich charakteristikách a dále se věnují rozboru právního zakotvení jejich postavení. Rozbor se věnuje mezinárodním smlouvám, ústavám a zákonům. Zatímco Slovensko poskytuje svým menšinám pouze individuální práva, Maďarsko přikročilo k zavedení neobvyklého systému personální kulturní a školské autonomie. Závěr se pokouší nalézt nejvhodnější teoretické a pravděpodobné řešení pro menšiny v daných zemích.